

FRAMSELD REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (ESB) 2015/63

frá 21. október 2014

um viðbætur við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB að því er varðar framlög greidd fyrirfram til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUSAMBANDSINS HEFUR,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og um breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EBE og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB, og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012 ⁽¹⁾, einkum 7. og 8. mgr. 103. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með tilskipun 2014/59/ESB er þess krafist að komið sé á fót fleiri en einu fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar í þeim tilgangi að tryggja skilvirka beitingu skilavaldsins á skilaúrræðum og -heimildum. Þetta fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar ætti að hafa yfir að ráða nægilegu fjármagni til að greiða fyrir skilvirkri starfsemi skilameðferðarrammans og hefur því heimild til að safna framlögum greiddum fyrirfram frá stofnunum sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þess, þ.m.t. útibúum Sambandsins (stofnunum).
- 2) Aðildarríkjum ber skylda til að safna ekki aðeins framlögum greiddum fyrirfram til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar frá stofnunum heldur einnig frá útibúum Sambandsins í samræmi við 1. mgr. 103. gr. þeirrar tilskipunar. Útibú Sambandsins falla einnig undir valdheimildir framkvæmdastjórnarinnar til að samþykka framseldar gerðir skv. 7. og 8. mgr. 103. gr. þeirrar tilskipunar. Hins vegar, með þá staðreynd í huga að varfærniskröfur og eftirlitsmeðhöndlun á útibúum Sambandsins eru skv. 47. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/16/ESB ⁽²⁾ á ábyrgð aðildarríkjanna, þá hentar stór hluti þeirra áhættuleiðréttinga, sem settar eru fram í þessari framseldu reglugerð, ekki til þess að hægt sé að beita þeim beint á útibú Sambandsins. Þrátt fyrir að að útibú Sambandsins falli ekki undir gildissvið þessarar reglugerðar geta þau því fallið undir sérstakt fyrirkomulag sem framkvæmdastjórnin ákveður í framseldri gerð í framtíðinni.
- 3) Ákveðin verðbréfafyrirtæki, sem hafa aðeins leyfi til að veita takmarkaða þjónustu og starfsemi skv. 6., 15., 16., 95. og 96. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 ⁽³⁾, falla hvorki undir né geta verið undanþegnar ákveðnum kröfum um eigið fé og lausafjárstöðu. Að því leiðir að margar áhættuleiðréttingar sem setja ætti fram myndu ekki gilda um þau. Viðeigandi er, meðan aðildarríki falla undir skilyrðið um að safna framlögum fyrirfram frá þessum verðbréfafyrirtækjum í samræmi við 1. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að veita aðildarríkjunum valdheimild til að koma á fót áhættuleiðréttingu þannig að þessi fyrirtæki þessi beri ekki óhóflegar byrðar. Verðbréfafyrirtæki þessi ættu því ekki að falla undir gildissvið þessarar tilskipunar.
- 4) Aðildarríki skulu, í samræmi við 1. mgr. 102. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, tryggja að tiltækir fjármunir í fjármögnunarfyrirkomulagi þeirra, innan tímabils sem hefst frá gildistöku tilskipunarinnar og fram til 31. desember 2024, nái a.m.k. 1% af fjárhæð tryggðra innstæðna allra stofnana sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þeirra. Á þessu tímabili ætti að dreifa framlögum til fjármögnunarfyrirkomulagsins eins jafnt yfir tímabilið og kostur er þar til viðmiðunarmarkinu hefur verið náð með því að taka tillit til hagsveiflna og áhrifa sem sveifluaukandi framlög gætu haft á fjárhagsstöðu stofnananna sem veita framlög.
- 5) Í 1. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB er gerð krafa um að framlögum verði safnað a.m.k. árlega í því skyni að ná viðmiðunarmarkinu sem tilgreint er í 102. gr. þeirrar tilskipunar. Árlegt framlag ætti, skv. 2. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að endurspegla stærð stofnunar enda ætti framlagið að byggja á fastri fjárhæð sem ákvörðuð er á grundvelli skuldbindinga þeirrar stofnunar (árlegs grunnframlags); í öðru lagi ætti það að endurspegla áhættustig viðkomandi starfsemi

⁽¹⁾ Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 190.

⁽²⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/36/ESB frá 26. júní 2013 um aðgang að starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, um breytingu á tilskipun 2002/87/EB og um niðurfellingu á tilskipunum 2006/48/EB og 2006/49/EB (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 338).

⁽³⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 frá 26. júní 2013 um varfærniskröfur að því er varðar lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 648/2012 (Stjtið. ESB L 176, 27.6.2013, bls. 1).

stofnunar þar sem grunnur árlegs framlags ætti að vera leiðréttur í hlutfalli við áhættulýsingu þeirrar stofnunar (viðbótar áhættuleiðréttingu). Stærð stofnunar tákna fyrsta vísinn um áhættuna sem stafar af stofnun. Eftir því sem stofnun er stærri eru meiri líkur á að skilavald myndi í neyðartilvikum meta hvort slíta ætti stofnuninni með almannahagsmuni í huga og nota fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar til að tryggja skilvirka beitingu skilauurræðanna.

- 6) Til að útskýra hvernig skilavöld ættu að leiðrétta framlögin í hlutfalli við áhættulýsingu stofnana, er nauðsynlegt að tilgreina áhættustöðir og -vísa sem nota ætti til að ákvarða áhættulýsingu stofnana, tilhögunina við að beita áhættuleiðréttingu á árlegt grunnframlag, og árlega grunnframlagið sem byrjunarreit fyrir áhættuleiðréttinguna. Koma ætti þeim þáttum, sem myndu bætast við áhættuviðmiðanirnar, sem kveðið er á um í 7. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, á með hætti sem verndar jöfn samkeppnisskilyrði meðal aðildarríkjanna og sterkan innri markað með því að koma í veg fyrir að aðildarríkin noti mismunandi aðferðir við að reikna út framlög fyrir hvert og eitt fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar. Þetta auðveldar að hægt sé að bera saman framlög, sem stofnanir greiða til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar, og að hægt sé að sjá þau fyrir óháð tegundum banka sem er mikilvægur þáttur fyrir jöfn samkeppnisskilyrði á innri markaðinum.
- 7) Í 1. mgr. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014⁽⁴⁾ er kveðið á um að sameiginlega skilastjórnin (stjórnin), sem samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB á að framkvæma eða beita valdi landsbundins skilavalds og komið var á fót með 1. mgr. 42. gr. þeirrar reglugerðar, verði talin, við beitingu þeirrar reglugerðar og tilskipunar 2014/59/ESB, eins og viðkomandi landsbundið skilavald þegar hún framkvæmir verkefni sín og beitir valdheimildum sínum. Að teknu tilliti til þess að 7. mgr. 70. gr. reglugerðar (ESB) nr. 806/2014 veitir stjórninni vald til að reikna út framlög stofnana til hins sameiginlega skilasjóðs sem kæmi í stað fjármögnunarfyrirkomulags aðildarríkisins sem tekur þátt í sameiginlegu skilastjórninni frá og með 1. janúar 2016 með því að beita þessari reglugerð á grundvelli 7. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, ætti skilavald samkvæmt þessari reglugerð einnig að taka til stjórnarinnar.
- 8) Útreikningur á framlögum á einingastigi myndi leiða til þess, þegar um ræðir samstæður, að ákveðnar skuldbindingar verði tvítaldar við ákvörðun á árlegu grunnframlagi mismunandi samstæðueininga þar eð skuldbindingar, sem varða samninga sem einingar innan sömu samstæðu hafa gert hverjar við aðrar, gætu orðið hluti af heildarskuldbindingum sem teknar eru við ákvörðun á árlegu grunnframlagi hvers einingar innan samstæðunnar. Því ætti að tilgreina frekar ákvörðunina um árlegt grunnframlag þegar um samstæður er að ræða til að endurspeglar samtengingu eininga samstæðunnar og forðast tvítalningu á áhættuskuldbindingum innan samstæðunnar. Stofnanir, sem eru aðilar að stofnanaverndarkerfi eða eru varanlega tengdar sömu miðlægu stofnun, skulu sitja við sama borð og einingar sem tilheyra samstæðu í því skyni að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði milli þeirra.
- 9) Að því er varðar útreikning á árlegu grunnframlagi einingar innan samstæðu ættu heildarskuldbindingar, sem koma til greina, ekki að taka til skulda sem koma til vegna samninga sem eining innan samstæðu hefur gert við aðra einingu sem er hluti af sömu samstæðu. Hins vegar ætti ekki að vera hægt að veita slíka undanþágu nema sérhver eining samstæðunnar sé með staðfestu innan Sambandsins, tilheyri öllu leyti sömu samsteypu, falli undir viðeigandi miðstýrt áhættumat, mat og eftirlitsaðferð og engar núverandi eða fyrirsjáanlegar verulegar raunverulegar eða lagalegar hindranir séu fyrir hendi fyrir tafarlausa endurgreiðslu viðeigandi skulda þegar þær falla í gjalddaga. Þetta ætti að koma í veg fyrir að skuldbindingar verði undanþegnar útreikningi á grunni framlaga ef engar tryggingar eru fyrir því að lánaáhætta innan samstæðu yrði tryggð þegar fjárhagslegt heilbrigði samstæðunnar versnar. Enn fremur ætti slík undanþága ekki að gera hlutaðeigandi stofnunum kleift að njóta ávinnings af einfaldara framlagskerfi, sem veitt er smærri stofnunum, þegar stofnun myndi falla undir einfaldara kerfið í kjölfar þess að fá undanþágu frá skuldbindingum innan samstæðu til að komast hjá því að undanþágur frá skuldbindingum innan samstæðu veiti einingum innan samstæðu, sem njóti hagræðis af undanþágunni, forskot. Stofnanir, sem eru aðilar að stofnanaverndarkerfi eða eru varanlega tengdar sömu miðlægu stofnun, skulu sitja við sama borð og einingar sem tilheyra samstæðu í því skyni að tryggja jöfn samkeppnisskilyrði milli þeirra.
- 10) Reglur um framlög greidd fyrirfram ættu aðeins að gilda um miðlægu stofnunina og tengdar lánastofnanir sem heild á samstæðugrunni vegna greiðslugetu og lausafjárstöðu miðlægu stofnunarinnar og allra tengdra stofnana sem haft er eftirlit með í heild á grunni samstæðureikningsskila þessara stofnana, með fyrirvara um regluna þess efnis að framkvæma ætti útreikning

⁽⁴⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 806/2014 frá 15. júlí 2014 um að koma á samræmdum reglum og samræmdri málsmeðferð fyrir skilameðferð lánastofnana og tiltekinnar verðbréfafyrirtækja innan ramma sameiginlegs skilameðferðarkerfis og sameiginlegs skilasjóðs og um breytingu á reglugerð (ESB) nr. 1093/2010 (Stjóð. ESB. L 225, 30.7.2014, bls. 1).

framlaga á einingarstigi þegar miðlæg stofnun er með tengdar lánastofnanir sem eru að öllu leyti eða að hluta til undanþegnar varfærniskröfum í landslögum í samræmi við 10. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013.

- 11) Tilgreina ætti ákvörðunarþáttinn fyrir árlega grunnframlagið frekar ef um er að ræða innviði fjármálamarkaða (FMI). Sumir innviðir fjármálamarkaða, á borð við miðlæga mótaðila (CCP) eða miðlægar verðbréfamiðstöðvar (CSD), hafa einnig starfsleyfi sem lánastofnanir. Einkum veita ákveðnar miðlægar verðbréfamiðstöðvar bankaþjónustu til viðbótar við starfsemi þeirra sem innviðir markaðar. Miðlægar verðbréfamiðstöðvar geyma ekki tryggðar innstæður, ólíkt lánastöfnunum, heldur að mestu leyti innlán innan dags eða yfir nótt frá uppgjöri verðbréfavíðskipta sem þær annast fyrir fjármálastofnanir eða seðlabanka. Almenn leiðir þetta ekki til greiðslujafnaðar er telja má til fjármögnunar sem safnað var til að framkvæma bankaþjónustu. Aðeins ætti að taka tillit til skuldbindinga sem varða starfsemi bankaþjónustu hjá innviðum fjármálamarkaða við að ákvarða fjárhæð heildarskuldbindinga að því er varðar útreikning árlegs grunnframlags þar eð bankaþjónustan, sem einingar þessar eru til viðbótar við meginstarfsemi þeirra er snýr að stöðustofnun og uppgjör þar sem einingar þessar falla undir strangar varfærniskröfur samkvæmt reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 ⁽⁵⁾ og (ESB) nr. 909/2014 ⁽⁶⁾, og einnig víðeigandi ákvæði samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013 og tilskipun 2013/36/ESB og viðskiptalíkan innviða fjármálamarkaða fela ekki í sér sambærilega áhættu og að því að varðar lánastofnanir.
- 12) Reikningsskil afleiða eru ekki samræmd í Sambandinu að því er varðar einstaka reikninga og því gæti þetta haft áhrif á fjárhæð skuldbindinga sem teknar verða til útreiknings á framlögum hvers banka. Aðferðafræði vogunarhlutfallsins, sem um getur í 6. og 7. mgr. 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, gildir um alla banka og tryggir að sami afleiðusamningur, einkum skuldajöfnun milli afleiðusamninga, verði tekinn til greina á sama hátt án tillits til reikningsskilarammans sem sá banki fellur undir. Því ætti að verðmeta afleiður í samræmi við 6. og 7. mgr. 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 til að tryggja samræmda meðferð afleiðna við ákvörðun á árlegu grunnframlagi sem greiðir fyrir sambærileika í verðmati milli stofnana og stuðlar að jöfnum samkeppnis skilyrðum alls staðar í Sambandinu. Þó ætti að gera ráð fyrir, til að tryggja fyrirsjáanleika á verðmati afleiða samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 575/2013, að slíkt verðmat geti ekki leitt til verðgildis sem er minna en 75% af verðgildi hlutaðeigandi afleiða samkvæmt viðkomandi reikningsskilaramma.
- 13) Sumar lánastofnanir eru stuðningsbankar og hafa þann tilgang að greiða fyrir opinberum stefnumiðum ríkis- eða héraðsstjórnar aðildarríkis eða staðaryfirvalds, fyrst og fremst með því að veita stuðningslán til aðila sem ekki tengjast samkeppni og starfa ekki í hagnaðarskyni. Ríkis- eða héraðsstjórnir eða staðaryfirvöld tryggja að hluta til, beint eða óbeint, lánin sem slíkar stofnanir veita. Stuðningslán eru veitt aðilum, sem ekki tengjast samkeppni og starfa ekki í hagnaðarskyni, til að styðja opinber stefnumið Sambandsins eða ríkis- eða héraðsstjórnar aðildarríkis. Stuðningslánin eru stundum veitt fyrir milligöngu annarrar stofnunar í hlutverki milliliðar (gegnumstreymislán). Í slíkum tilvikum taka milliliðir lánastofnunar við stuðningslánunum frá fjölpjöldegum þróunarbanka eða opinberum aðila og streyma þeim áfram til annarrar lánastofnunar sem myndi síðan veita þau endanlegum skjólstæðingum. Slíkar skuldbindingar ættu ekki, þegar lánastofnanir sem eru milliliðir streyma áfram lausafé þessara lána frá upprunalegum stuðningsbanka til lánastofnunar eða annarrar milliliðastofnunar, að teljast með í heildarskuldbindingum sem teknar eru til í þeim tilgangi að reikna út árlegt grunnframlag.
- 14) Í 1. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB er gerð krafa um að allar stofnanir leggi af mörkum til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar. Þó þarf að finna hóflegt og sanngjarnt jafnvægi milli skuldbindingar stofnunar til að leggja fram til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar, stærðar hennar, áhættulýsingar, umfangs og flækjustígs starfsemi hennar, samtengingar við aðrar stofnanir eða almennt við fjármálakerfið, áhrif af greiðsluþroti hennar á fjármálamarkaði, aðrar stofnanir, á fjármögnunarskilyrði eða hagkerfið í víðara samhengi, og auka þannig líkurnar á að stofnun fari í skilameðferð og nýti sér fjármögnunarfyrirkomulagið. Skilavöld taka tillit til slíkra þátta, skv. 4. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, þegar þau ákveða hvort ákveðnar stofnanir ættu að njóta hagræðis af einfölduðum skuldbindingum sem varða kröfurnar um að undirbúa endurreisnar- og skilaáætlanir. Einnig skal taka tillit til stjórnsýslubyrðarinnar sem ákveðnar stofnanir og skilavöld taka á sig við útreikning á árlegum framlögum þegar metið er rétt jafnvægi milli þess að hlíta kröfunum sem settar eru fram í tilskipun 2014/59/ESB og sértæki ýmissa stofnana samkvæmt þeirri tilskipun.
- 15) Litlar stofnanir eru yfirleitt ekki með háa áhættulýsingu, bjóða gjarnan upp á minni kerfistengda áhættu en stærri stofnanir og áhrif af greiðsluþroti þeirra eru í mörgum tilvikum minni á hagkerfið í víðari skilningi en hjá stærri stofnunum. Samtímis þessu má ekki útiloka hugsanleg áhrif af greiðsluþroti smárra stofnana á fjármálastöðugleika þar sem jafnvel smáar stofnanir geta skapað kerfisáhættu vegna hlutverksins sem þær gegna í bankakerfinu í víðari skilningi, samlegðaráhrif af tengslanetum þeirra og

⁽⁵⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 648/2012 frá 4. júlí 2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuvíðskiptaskrár (Stjtið. ESB L 201, 27.7.2012, bls. 1).

⁽⁶⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 frá 23. júlí 2014 um bætt verðbréfauppgjör í Evrópusambandinu og um verðbréfamiðstöðvar og um breytingu á tilskipun 98/26/EB og 2014/65/ESB og reglugerð (ESB) nr. 236/2012 (Stjtið. ESB L 257, 28.8.2014, bls. 1).

smitunaráhrif sem þau gæti skapað með því að draga úr tiltrú á bankakerfinu.

- 16) Einfalda ætti aðferðafræðina við að reikna út árleg framlög lítilla stofnana til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar með það í huga að í flestum tilvikum valda þær ekki kerfisáhættu og minni líkur eru á að þær verði settar í skilameðferð sem dregur þar með úr líkindum á að þær njóti hagræðis af fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar í samanburði við stærri stofnanir. Árleg framlög lítilla stofnana ættu að samanstanda af eingreiðslu sem einungis er byggð á árlegu grunnframlagi þeirra, í réttu hlutfalli við stærð þeirra. Slík aðferðafræði ætti, þegar árlegt framlag hvernar stofnunar er ákvarðað, að greiða fyrir hlutfallslegu kerfi árlegra framlaga sem skilavaldið verður að fylgja þegar það ákvarðar árleg framlög. Því endurspeglar eingreiðsla þá staðreynd að í mörgum tilvikum stafar minni áhætta af litlum stofnunum og auðveldar hún víðtækari aðlögun á framlögum stærri stofnana, sem eru almennt mun kerfistengdari, í hlutfalli við áhættulýsingu þeirra.
- 17) Nota ætti tvöföld viðmiðunarmörk til að ákvarða hvaða stofnanir eigi að teljast litlar þar sem fyrstu viðmiðunarmörkin, sem byggjast á heildarskuldbindingum (að undanskildum eiginfjárgrunni) að frádregnum tryggðum innstæðum, ættu að vera 300 milljónir evra eða minna og seinni viðmiðunarmörkin, sem byggjast á heildareignum, ættu ekki að vera hærri en einn milljarður evra. Það síðarnefnda ætti að koma í veg fyrir að stærri stofnanir, sem uppfylla fyrri viðmiðunarmörkin er varða fjárhæð skuldbindinga, njóti hagræðis af einfaldaða kerfinu.
- 18) Gera ætti greinarmun innan flokks lítilla stofnana, þar sem sumar eru mjög litlar en aðrar eru nærri hámarksviðmiðunarmörkunum sem gerir þeim kleift að njóta hagræðis af einfaldaða kerfinu. Árleg framlög mjög lítilla stofnana samkvæmt einnar eingreiðslu kerfinu yrðu óeðlilega miklu hærri en þeirra litlu stofnana sem eru nærri því að ná hámarks viðmiðunarmörkunum. Um leið ætti að forðast að einfaldaða kerfið leiði til óeðlilega mikils mismunar, með tilliti til árlegra framlaga, milli þeirra stærstu meðal litlu stofnananna og stofnananna sem uppfylla ekki skilyrðin fyrir þátttöku í einfaldaða kerfinu þar sem þau eru rétt yfir viðmiðunarmörkunum. Því er viðeigandi, til að komast hjá þessum óæskilegu áhrifum, að gera ráð fyrir kerfi margra flokka lítilla stofnana þar sem árleg framlög þeirra samanstæðu af mismunandi fjárhæðum eingreiðslna. Þetta ætti að greiða fyrir þróun framlaga innan einfaldaða kerfisins og milli hæstu eingreiðslna og lægstu framlaga samkvæmt aðferðinni þar sem árlegt grunnframlag er lagfært samkvæmt áhættulýsingu stofnunarinnar.
- 19) Skilavaldið ætti að hafa möguleika á að ákveða að lítill stofnun ætti ekki lengur að njóta hagræðis af einfaldaða kerfinu þegar það hefur ákvarðað að hlutaðeigandi stofnun hafi sérstaklega háa áhættulýsingu, en þess í stað ætti að ákvarða framlag hennar samkvæmt aðferðinni þar sem árlegt grunnframlag er lagfært samkvæmt öðrum áhættuþáttum en stærð stofnunarinnar.
- 20) Stofnanir, sem um getur í 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, verða ekki endurfjármagnaðar með fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar í samræmi við 44. og 101. gr. tilskipunar 2014/59/ESB vegna þess að þeim verður slitið með innlendum ógjaldfærnimeðferðum eða öðrum tegundum málsmeðferða sem framkvæmdar eru í samræmi við 38., 40. eða 42. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og munu hætta starfsemi. Málsmeðferðir þessar munu tryggja að lánveitendur þessara stofnana, þ.m.t. handhafar sértryggðra skuldabréfa ef við á, munu bera tapið með þeim hætti sem uppfyllir markmið skilameðferðarinnar. Því ættu framlög þeirra til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar að endurspeglar þessa sérhæfni. Þó mætti nota fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar á annan hátt, eins og um getur í 101. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Skilavaldið ætti að geta, þegar slík stofnun notar fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar í þessum tilgangi, borið saman áhættulýsingu allra annarra stofnana sem falla undir 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB við áhættulýsingu stofnunarinnar sem notaði fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar og beita aðferðafræðinni sem sett er fram í þessari framseldu gerð gagnvart þeim stofnunum er bera með sér áhættulýsingu sem telst svipuð eða hærri en áhættulýsing stofnananna sem notuðu fjármögnunarfyrirkomulagið vegna skilameðferðar. Einnig þykir rétt að taka saman skrá yfir þætti sem skilavaldið ætti að hafa til hliðsjónar þegar það framkvæmir samanburð á áhættulýsingu.
- 21) Kveða ætti á um fjölda áhættustöða og viðkomandi áhættuvísa fyrir hverja af þessum stöðum sem skilavöld munu hafa til hliðsjónar við mat á áhættulýsingu stofnana í því skyni að gera skilavöldum aðildarríkjanna kleift að hafa samræmda túlkun á viðmiðununum, sem settar eru fram í 7. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, til að ákvarða áhættuvísa stofnana að því er varðar útreikning einstakra framlaga til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar sem framkvæmdur er á svipaðan hátt alls staðar í Sambandinu. Áhættuvísarnir ættu að samanstanda af núverandi eftirlitsviðmiðunum sem þegar eru til staðar eða verður komið á fót á næstunni til að tryggja samræmi við eftirlitsframlæmdina.
- 22) Skilavöld ættu að meta viðkomandi vísa á samstæðustigi eða undirsamstæðustigi, eftir því sem við á, til að halda samræmi við eftirlitsframlæmdina og tryggja að samstæður sem nýta sér þessar undanþágur séu ekki að óþörfu beittar viðurlögum þegar viðeigandi löggjöf kveður á um að undanþágur sem veita stofnunum undanþágur frá því að setja suma áhættuvísana á stig stofnunarinnar og kveða á um, eftir atvikum, að lögbær yfirvöld heimili beitingu slíkra undanþága.
- 23) Með þessari reglugerð ætti einnig að ákvarða hlutfallslegt vægi hvernar stöðar og vísis í því skyni að gera skilavöldum kleift að

hafa samræmda nálgun á mikilvægi hvernar áhættustöðar og -vísar sem þau ættu að taka tillit til að því er varðar ákvörðun um áhættulýsingu stofnana. Þó er mikilvægt að skilavöld fái nægan sveigjanleika við að meta áhættulýsingu stofnana með því að geta stillt beitingu áhættustöða og -vísar í samræmi við sérhæfni hvernar stofnunar. Vægi sumra áhættuvísar ætti aðeins að vera til vísbendingar eða þess efnis að ákveðið bil verði sett fram að því er það varðar að gera skilavöldunum kleift að ákveða mikilvægi þessara vísar í ákveðnu tilviki þar sem þetta næst ekki til fulls með því að kveða á um að mat á áhættulýsingu verði á ákveðnu bili heldur útheimtir að ákveðið geðþóttastig verði við að ákveða mikilvægi ákveðinna áhættulýsinga í hverju tilviki fyrir sig.

- 24) Samsöfnun innan stöða ætti að fara fram með reiknuðu meðalvægi einstakra vísar þeirra við ákvörðun á mikilvægi ýmissa vísar sem samræmast tiltekinni stöð. Byggja ætti, að því er varðar útreikning á lokasamsetningu áhættuvísar sem samsvara hverri stofnun og til að forðast bótaáhrif milli stöða þegar stofnun gengur í meðallagi vel samkvæmt nokkrum stöðum og mjög illa samkvæmt öðrum og ætti að jafnaði að hljóta meðalskor samkvæmt reiknuðu meðaltali mismunandi stöða, slíkan útreikning á rúmfræðilega vegnu meðaltali einstakra stöða.
- 25) Bilið til að meta áhættustigið, sem stofnun veldur, ætti að geta leyft nægjanlega tilfærslu á áhættulýsingu stofnana samkvæmt mismunandi áhættustöðum og -vísam sem settar eru fram í þessari reglugerð, meðan boðið er á sama tíma upp á næga vissu og fyrirsjáanleika varðandi árlegar fjárhæðir sem stofnanir ættu að hafa lagt fram samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB og þessari reglugerð.
- 26) Nauðsynlegt er að tilgreina skilyrðin og greiðslumiðilinn til að tryggja að framlög séu greidd á skilvirkan hátt. Nauðsynlegt er, einkum fyrir framlög sem eru ekki greidd í reiðufé heldur með óafturkræfri greiðsluskuldbindingu í samræmi við 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að tilgreina hluta óafturkræfra greiðsluskuldbindinga sem hver stofnun getur notað og tegund veðs sem samþykkt er að tryggi þessar óafturkræfu greiðsluskuldbindingar til að gera skilavaldinu kleift að tryggja útgreiðsluna þegar óafturkræfa greiðsluskuldbindingin er innt af hendi þegar skilavaldið lendir í erfiðleikum með að framkvæma óafturkræfu greiðsluskuldbindinguna. Nauðsynlegt er, til að tryggja að árleg framlög séu greidd á skilvirkan hátt, að greiða fyrir sértækri heimild skilavalda til að leggja stjórnsluviðurlög og aðrar stjórnsluráðstafanir á stofnanir sem brjóta í bága við kröfurnar sem koma fram í þessari reglugerð um útreikning og breytingar á framlögum eins og með því að hlíta ekki skuldbindingunni um að veita upplýsingarnar sem skilavald biður um. Skilavaldið ætti einnig að hafa vald til að leggja dagsektir á stofnun þegar hlutaðeigandi stofnun greiðir aðeins hluta af árlega framlaginu sem komið er á gjalddaga, þegar hún greiðir það ekki eða þegar stofnunin hlítir ekki kröfunum sem koma fram í tilkynningu skilavaldsins. Einnig er nauðsynleg að kveða á um sértækar skuldbindingar um upplýsingaskipti milli lögbærra yfirvalda og skilavalda.
- 27) Framkvæmdastjórnin mun endurskoða áhættuleiðréttinguna fyrir útreikning árlegu framlaganna og einkum hentugan margfaldara áhættuleiðréttingarinnar sem settur er fram í þessari reglugerð og þörfina fyrir að auka hugsanlega efri mörk margfaldara áhættuleiðréttingarinnar fyrir 1. júní 2016 í því skyni að tryggja að áhættuleiðréttingin haldi áfram að endurspeglar þróun í bankageiranum og uppfylla þannig áfram kröfur tilskipunar 2014/59/ESB, byggt á fenginni reynslu af beitingu leiðréttingarinnar.
- 28) Þar sem skuldbinding aðildarríkja, skv. 1. mgr. 130. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, til að safna árlegum framlögum frá stofnunum sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þeirra gildir frá 1. janúar 2015, ætti þessi reglugerð einnig að gilda frá 1. janúar 2015.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. ÞÁTTUR

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Í þessari reglugerð er mælt fyrir um reglur um:

- a) aðferðafræðina við útreikning og aðlögun að áhættulýsingu stofnana, um framlög sem stofnanir eiga að greiða í fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar,
- b) skuldbindingar stofnana að því er varðar upplýsingarnar sem veita á vegna útreiknings á framlögum og greiðslu framlaga til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar,
- c) ráðstafanir til að tryggja sannpröfun skilavalda á að framlög hafi verið greidd á réttan hátt.

2. gr.

Gildissvið

1. Reglugerð þessi gildir um stofnanirnar sem um getur í 1. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og eru skilgreindar í 23. undirgrein, 1. mgr. 2. gr. Hún gildir einnig um miðlæga stofnun og tengdar stofnanir hennar á samstæðugrunni þegar tengdu stofnanirnar eru að öllu leyti eða að hluta til undanþegnar varfærniskröfum í landslögum í samræmi við 10. gr. reglugerðar (ESB)

nr. 575/2013.

2. Allar tilvísanir í samstæðu ættu að fela í sér miðlæga stofnun og allar lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægu stofnuninni eins og um getur í 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og dótturfélögum hennar.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð gilda skilgreiningarnar sem felast í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB ⁽⁷⁾ og tilskipun 2014/59/ESB. Í þessari reglugerð gilda jafnframt eftirfarandi skilgreiningar:

- 1) „stofnanir“: lánastofnanir eins og þær eru skilgreindar í 2. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB eða verðbréfafyrirtæki eins og þau eru skilgreind í 2. lið þessarar greinar, einnig miðlæg stofnun og allar lánastofnanir sem eru varanlega tengdar miðlægu stofnuninni eins og um getur í 10. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 sem heild á samstæðugrunni, þegar skilyrðin, sem kveðið er á um í 1. mgr. 2. gr., hafa verið uppfyllt,
- 2) „verðbréfafyrirtæki“: verðbréfafyrirtæki eins og þau eru skilgreind í 3. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að undanskildum verðbréfafyrirtækjum sem falla undir skilgreiningu a- eða b-liðar 1. mgr. 96. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 eða verðbréfafyrirtæki sem reka áttundu starfseminu í A. þætti I. viðauka við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB ⁽⁸⁾ en framkvæmda ekki þriðju eða sjöttu starfseminu í A. þætti I. viðauka við þá tilskipun,
- 3) „árlegt viðmiðunarmark“: heildarfjárhæð árlegra framlaga sem skilavaldið ákvarðar fyrir hvert framlagstímabil til að ná viðmiðunarmarkinu sem um getur í 1. mgr. 102. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 4) „fjármögnunarfyrirkomulag“: fyrirkomulag að því er það varðar að tryggja skilvirka beitingu skilavalds á skilauðráðunum og skilameðferðarvaldinu sem um getur í 1. mgr. 100. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 5) „árlegt framlag“: fjárhæðin sem um getur í 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og skilavaldið safnar fyrir innlent fjármögnunarfyrirkomulag á framlagstímanum frá hverri þeirri stofnun sem um getur í 2. gr. þessarar reglugerðar,
- 6) „framlagstímabil“: almanaksár,
- 7) „skilavald“: yfirvald sem um getur í 18. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB eða annað viðkomandi yfirvald sem aðildarríkin skipa að því er varðar 2. og 6. mgr. 100. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 8) „lögbært yfirvald“: lögbært yfirvald eins og það er skilgreint í 40. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 9) „innstæðutryggingakerfi“: kerfi sem um getur í a-, b- eða c-lið 2. mgr. 1. gr. tilskipunar 2014/49/ESB,
- 10) „tryggðar innstæður“: innstæðurnar sem um getur í 1. mgr. 6. gr. tilskipunar 2014/49/ESB, að undanskildum tímabundnum háum innstæðum eins og þær eru skilgreindar í 2. mgr. 6. gr. þeirrar tilskipunar,
- 11) „heildarskuldbindingar“: heildarskuldbindingar eins og þær eru skilgreindar í tilskipun ráðsins 86/635/EBE ⁽⁹⁾ eða skilgreindar í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem um getur í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 ⁽¹⁰⁾,
- 12) „heildareignir“: heildareignir eins og þær eru skilgreindar í 3. þætti tilskipunar 86/635/EBE eða skilgreindar í samræmi við alþjóðlega reikningsskilastaðla sem um getur í reglugerð (EB) nr. 1606/2002,
- 13) „heildaráhættugrunnur“ (TRE): heildaráhættugrunnur eins og hann er skilgreindur í 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 14) „hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1“: hlutfallið sem um getur í a-lið 2. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 15) „lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar“: lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar eins og hún er skilgreind í 1. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 16) „eiginfjárgrunnur“: eiginfjárgrunnur eins og hann er skilgreindur í 118. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 17) „hæfar skuldbindingar“: skuldbindingar eins og þær er skilgreindar í 71. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB,
- 18) „vogunarhlutfall“: vogunarhlutfall eins og það er skilgreint í 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 19) „lausafjárþekjuhlfall“ (LCR): lausafjárþekjuhlfall eins og það er skilgreint í 412. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og tilgreint

⁽⁷⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/49/ESB frá 16. apríl 2014 um innstæðutryggingakerfi (Stjtið. ESB L 173, 12.6.2014, bls. 149).

⁽⁸⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2004/39/EB frá 21. apríl 2004 um markaði fyrir fjármálagerninga og um breytingu á tilskipunum ráðsins 85/611/EBE og 93/6/EBE og tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/12/EB og um niðurfellingu á tilskipun ráðsins 93/22/EBE (Stjtið. ESB L 145, 30.4.2004, bls. 1).

⁽⁹⁾ Tilskipun ráðsins 86/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana (Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1).

⁽¹⁰⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla (Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1).

frekar í framseldri reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61 ⁽¹¹⁾,

- 20) „hlutfall stöðugrar fjármögnunar“ (NSFR): hlutfall stöðugrar fjármögnunar eins og greint er frá í samræmi við 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013,
- 21) „miðlægur mótaðili“ (CCP): miðlægur mótaðili eins og hann er skilgreindur í 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 22) „afleiður“: afleiður skv. II. viðauka við reglugerð (ESB) nr. 575/2013,
- 23) „miðlæg verðbréfamiðstöð“ (CSD): lögaðili eins og hann er skilgreindur í 1. lið 1. mgr. 2. gr. og í 54. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 ⁽¹²⁾,
- 24) „uppgjör“: fullnunn verðbréfavíðskipta eins og þau eru skilgreind í 2. lið 1. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 909/2014,
- 25) „stöðustofnun“: ferlið við að stofna stöður eins og það er skilgreint í 3. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012,
- 26) „innviðir fjármálamarkaða“: að því er varðar þessa reglugerð, miðlægur mótaðili sem um getur í 21. lið þessarar greinar eða miðlæg verðbréfamiðstöð sem um getur í 23. lið þessarar greinar, með starfsleyfi sem stofnanir í samræmi við 8. gr. tilskipunar 2013/36/ESB,
- 27) „stuðningsbanki“: félag eða eining sem aðildarríki, ríkisstjórn eða héraðsstjórn kemur á fót og veitir stuðningslán eða lán, sem tengjast ekki samkeppni og eru ekki veitt í hagnaðarskyni, til að styðja opinber stefnumið þeirrar ríkisstjórnar, að því tilskildu að ríkisstjórnin hafi skyldu til að vernda efnahagslegan grundvöll félags eða einingar og viðhalda lífvænleika viðkomandi aðila á líftíma hans eða a.m.k. 90% af upphaflegri fjármögnun hennar eða að ríkis- eða héraðsstjórn tryggi beint eða óbeint stuðningslán hennar,
- 28) „stuðningslán“: lán sem stuðningsbanki veitir eða fæst í gegnum banka sem er milliliður og veitir lánið á þeim grundvelli að það sé ekki notað í samkeppnis- eða hagnaðarskyni, til að styðja opinber stefnumið ríkis- eða héraðsstjórna í aðildarríki,
- 29) „milliliður“: lánastofnun sem er milliliður fyrir stuðningslán, að því tilskildu að hún veiti þau ekki sem lán til endanlegs viðskiptavinar.

2. ÞÁTTUR

ADFERÐAFRÆÐI

4. gr.

Ákvörðun um árlegt framlag

1. Skilavöld skulu ákvarða árleg framlög sem hverri stofnun ber að greiða í hlutfalli við áhættulýsingu sína á grunnni upplýsinga sem stofnunin veitir í samræmi við 14. gr. og með því að beita aðferðafræðinni sem sett er fram í þessum þætti.
2. Skilavald skal ákvarða árlega framlagið, sem um getur í 1. mgr. á grundvelli árlegra viðmiðunarmarkna fjármögnunarfrýrkomulags vegna skilameðferðar með því að taka tillit til viðmiðunarmarkanna sem náð verði eigi síðar en 31. desember 2024 í samræmi við 1. mgr. tilskipunar 2014/59/ESB og á grundvelli meðalfjárhæðar tryggðra innstæða allra stofnana, sem hafa starfsleyfi á yfirráðasvæði þess, á fyrra ári, reiknuð ársfjórðungslega.

5. gr.

Áhættuleiðrétting árlega grunnframlagsins

1. Reikna skal út framlögin sem um getur í 2. mgr. 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB með því að undanskilja eftirfarandi skuldbindingar:
 - a) skuldbindingar innan samstæðu sem koma til vegna viðskipta sem stofnun gerir við aðra stofnun innan sömu samstæðu, að því tilskildu að eftirfarandi skilyrði séu uppfyllt:
 - i. hvor stofnun er með staðfestu í Sambandinu,

⁽¹¹⁾ Framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61 frá 10. október 2014 um viðbætur við reglugerð (ESB) nr. 575/2013 að því er varðar kröfu um lausafjárþekju fyrir lánastofnanir (Stjtíð. ESB L 1, 17.1.2015, bls. 1).

⁽¹²⁾ Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 909/2014 frá 23. júlí 2014 um bætt verðbréfauppgjör í Evrópusambandinu og um verðbréfamiðstöðvar og um breytingu á tilskipunum 98/26/EB og 2014/65/ESB og reglugerð (ESB) nr. 236/2012 (Stjtíð. ESB L 257, 28.8.2014, bls 1).

- ii. hvor stofnun er að fullu talin með í sama samstæðueftirliti í samræmi við 6.–17. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og fellur undir viðeigandi miðstýrt áhættumat, mat og málsmeðferð við eftirlit, og
 - iii. að ekki séu til staðar eða fyrirséðar neinar verulegar hömlur, hagnýtar, lagalegar eða aðrar, á endurgreiðslu skulda þegar þær koma til greiðslu,
- b) skuldbindingarnar sem stofnun, sem er aðili að stofnanaverndarkerfi eins og um getur í 8. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og hefur fengið heimild lögbærs yfirvalds til að beita 7. mgr. 113. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013, stofnar til með samkomulagi við aðra stofnun innan sama stofnanaverndarkerfis,
 - c) skuldbindingar sem tengjast stöðustofnunarstarfsemi, eins og hún er skilgreind í 3. mgr. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 ef um er að ræða miðlægan mótaðila sem er með staðfestu í aðildarríki og hefur notfært sér rétt sinn í 5. mgr. 14. gr. þeirrar reglugerðar, þ.m.t. þær sem verða til vegna ráðstafana sem miðlægi mótaðilinn grípur til í því skyni að uppfylla kröfur um tryggingarþekju, setja á fót vanskilasjóð og viðhalda nægu forfjármögnuðu fjármagni til að standa straum af mögulegu tapi sem er hluti af forgangsroðun við greiðslu vanskila í samræmi við reglugerð þessa og einnig til að fjárfesta fjármagn sitt í samræmi við 47. gr. reglugerðar þeirrar,
 - d) skuldbindingarnar sem varða starfsemi miðlægrar verðbréfamiðstöðvar, ef um starfsemi miðlægra verðbréfastöðva er að ræða, þ.m.t. skuldbindingar við þátttakendur eða þjónustuveitendur hjá miðlægum verðbréfamiðstöðvum með gjalddaga innan sjö daga og koma til af starfsemi, sem stofnunin hefur fengið starfsleyfi fyrir, við að veita viðbótarbankþjónustu í samræmi við IV. bálk reglugerðar (ESB) nr. 909/2014 en undanskilur aðrar skuldbindingar sem verða til við slíka bankþjónustu,
 - e) skuldbindingarnar sem, ef um er að ræða verðbréfafyrirtæki, verða til vegna vörslu eigna eða fjármuna viðskiptavina, þ.m.t. eigna viðskiptavinar eða fjármuna viðskiptavinar sem hafðir eru í vörslu fyrir hönd verðbréfasjóða, eins og þeir eru skilgreindir í 2. mgr. 1. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB⁽¹³⁾ eða fagfjárfestasjóða, eins og þeir eru skilgreindir í a-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB⁽¹⁴⁾, að því tilskildu að slíkur viðskiptavinur sé undir vernd viðkomandi laga um ógjaldfærni,
 - f) skuldbindingar stofnunar sem er milliliður gagnvart upprunalegum eða öðrum stuðningsbanka eða öðrum millilið, þegar um er að ræða stofnanir sem starfrækja stuðningslán og skuldbindingar upprunalega stuðningsbankans gagnvart fjármögnunaraðilum hans að svo miklu leyti sem skuldbindingar þessar eru jafnaðar með stuðningslánum þeirrar stofnunar.
2. Draga skal skuldbindingarnar, sem um getur í a- og b-lið 1. mgr., á jafnan hátt frá fjárhæð heildarskuldbindinga stofnananna, sem eru aðilar að viðskiptunum eða samningunum sem um getur í a- og b-lið 1. mgr., á grundvelli hverra einstakra viðskipta.
 3. Í þessum þætti skal verðmeta árlega meðalfjárhæð skuldbindinga, sem um getur í 1. mgr., sem reiknuð er út á ársfjórðungsgrundvelli og tilkomin vegna afleiðusamninga, í samræmi við 6. og 7. mgr. 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
- Verðmatið, sem sett er á skuldbindingar sem koma til vegna afleiðusamninga, má þó ekki vera lægra en 75% af verðmati sömu skuldbindinga sem koma til vegna beitingar á ákvæðum reikningsskila er gilda um hlutaðeigandi stofnun að því er varðar reikningsskil.
- Stofnunin skal, ef engin reikningsskilaaðferð fyrir áhættuskuldbindingu vegna ákveðinna afleiðugerninga gildir um stofnun samkvæmt landsbundnum reikningsskilastöðlum vegna þess að þeir eru geymdir utan efnahagsreiknings, tilkynna skilavaldinu um fjárhæð jákvæðs gangvirðis þessara afleiða sem endurnýjunarkostnaðar og bæta þeim við bókfært virði á efnahagsreikningi sínum.
4. Heildarskuldbindingarnar sem um getur í 1. mgr. skulu, að því er varðar þennan þátt, undanskilja bókfært virði skuldbindinga sem verða til vegna afleiðusamninga og telja með samsvarandi virði sem ákvarðað er í samræmi við 3. mgr.
 5. Byggja skal skilavaldið, þegar það sannreynir hvort öll skilyrðin og allar kröfurnar sem um getur í 1.–4. mgr. séu uppfylltar, á viðeigandi mati sem lögbæru yfirvöldin framkvæma og eru gerð tiltæk í samræmi við 90. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

6. gr.

Áhættustöðir og -vísar

1. Skilavaldið skal meta áhættulýsingu stofnana á grundvelli eftirfarandi fjögurra áhættustöða:

⁽¹³⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2009/65/EB frá 13. júlí 2009 um samræmingu á lögum og stjórnsýslufyrirmælum um verðbréfasjóði (UCITS) (Stjtið. ESB L 302, 17.11.2009, bls. 32).

⁽¹⁴⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2011/61/ESB frá 8. júní 2011 um rekstraraðila sérhæfðra sjóða og um breytingu á tilskipunum 2003/41/EB og 2009/65/EB og reglugerðum (EB) nr. 1060/2009 og (ESB) nr. 1095/2010 (Stjtið. ESB L 174, 1.7.2011, bls. 1).

- a) áhættugrunns,
- b) stöðugleika og fjölbreytni fjármögnunarleiða,
- c) mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins,
- d) viðbótar áhættuvísa sem skilavaldið þarf að ákvarða um,

2. Stoðin „áhættugrunnur“ skal samanstanda af eftirfarandi áhættuvísum:

- a) eiginfjárgrunni og hæfum skuldbindingum sem eru geymdar hjá stofnun og eru hærri en lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar,
- b) vogunarhlutfalli,
- c) hlutfalli almenns eigin fjár þáttar 1,
- d) heildaráhættugrunni sem er skipt eftir heildareignum.

3. Stoðin „stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunarleiða“ skal samanstanda af eftirfarandi áhættuvísum:

- a) hlutfalli stöðugar fjármögnunar,
- b) lausafjárþekjuhlutfalli.

4. Stoðin „mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins“ skal samanstanda af vísinum „hlutdeild í millibankalánnum og innlánnum í Evrópusambandinu, þar sem náð er utan um mikilvægi stofnunarinnar í hagkerfi aðildarríkisins þar sem hún hefur staðfestu“.

5. Stoðin „viðbótar áhættuvísar sem skilavaldið þarf að ákvarða um“ skal samanstanda af eftirfarandi vísu:

- a) veltuviðskiptum, áhættuskuldbindingu utan efnahagsreiknings, afleiðum, flækjustigi og skilabærni,
- b) aðild að stofnanaverndarkerfi,
- c) umfangi fyrri óvenjulegs fjárstuðnings hins opinbera.

Skilavaldið skal, þegar það ákvarðar mismunandi áhættuvísa í „viðbótar áhættuvísar sem skilavaldið þarf að ákvarða um“ stoðinni, taka tillit til mikilvægis þessara vísa í ljósi þess að líkur eru á að hlutaðeigandi stofnun verði tekin til skilameðferðar og í kjölfarið myndi hún líklega notast við fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar, færi svo að stofnuninni yrði slitið.

6. Skilavaldið skal, þegar það ákvarðar vísana í „veltuviðskipti, áhættuskuldbindingu utan efnahagsreiknings, afleiður, flækjustig og skilabærni“ sem um getur í a-lið 5. mgr., taka tillit til eftirfarandi þátta:

a) aukningin í áhættulýsingu stofnunarinnar er vegna:

- i. mikilvægis veltuviðskipta sem varða stærð efnahagsreiknings, stig eiginfjárgrunna, áhættu áhættuskuldbindinga og viðskiptalíkansins í heild sinni,
- ii. mikilvægis áhættuskuldbindingar utan efnahagsreiknings sem varða stærð efnahagsreiknings, stig eiginfjárgrunna og áhættu áhættuskuldbindinga,
- iii. mikilvægis fjárhæðar afleiða sem varða stærð efnahagsreiknings, stig eiginfjárgrunna, áhættu áhættuskuldbindinga og viðskiptalíkansins í heild sinni,
- iv. þess að hve miklu leyti viðskiptalíkanið og stjórnskipulag stofnunar er álitnið flókið í samræmi við II. kafla II. bálks tilskipunar 2014/59/ESB.

b) áhættulýsing stofnunarinnar minnkar vegna:

- i. hlutfallslegrar fjárhæðar afleiða sem eru stöðustofnaðar fyrir milligöngu miðlægs mótaðila,

ii. Þess að hve miklu leyti hægt er að slíta stofnun á skömmum tíma og án lagalegra hamla í samræmi við II. kafla II. bóls tilskipunar 2014/59/ESB.

7. Skilavaldið skal, við ákvörðun á vísinum sem um getur í b-lið 5. mgr, taka tillit til eftirfarandi þátta:

- a) hvort fjárhæðin, sem er tiltæk án tafar fyrir bæði endurfjármögnun og fjármögnun lausafjár í því skyni að styðja stofnunina sem verður fyrir áhrifum þegar vandamál steðja að, sé nægjanlega há til að hægt sé með trúverðugum og árangursríkum hætti að styðja þá stofnun,
 - b) stigs lagalegrar eða samningsbundinnar vissu um að sjóðirnir, sem um getur í a-lið, verði að fullu nýttir áður en hægt verði að fara fram á aukalega aðstoð hins opinbera.
8. Áhættuvísirinn, sem um getur í c-lið 5. mgr., skal taka til hámarksgildis bilsins sem um getur í 3. skrefi I. viðauka fyrir:
- a) hverja stofnun sem er hluti af samstæðu sem hefur verið endurskipulögð eftir að hafa þegið fjármögnun frá ríkinu eða samsvarandi fjármögnun frá fjármögnunarfyrirkomulagi vegna skilameðferðar og er enn á endurskipulagningar- eða slitatímabili, nema á síðustu 2 árum framkvæmdar endurreisnaráætlunarinnar,
 - b) hverja stofnun sem er skipt upp fram til loka skiptameðferðaráætlunarinnar (að því marki sem hún getur enn greitt framlagið).

Hún verður að hafa lágmarksgildi bilsins sem um getur í 3. skrefi I. viðauka fyrir allar aðrar stofnanir.

9. Skilavaldið skal, að því er varðar 6., 7. og 8. mgr., vera byggt á matsgerðum sem lögbær yfirvöld gera þegar hægt er.

7. gr.

Hlutfallslegt vægi hvernar áhættustöðar og hvers áhættuvísis

1. Skilavaldið skal, þegar það metur áhættulýsingu hvernar stofnunar, beita eftirfarandi vægi á áhættustöðirnar:

- a) áhættugrunni: 50%,
- b) stöðugleika og fjölbreytni fjármögnunarleiða: 20%,
- c) mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins: 10%,
- d) viðbótar áhættuvísium sem skilavaldið þarf að ákvarða um: 20%.

2. Hlutfallslegt vægi áhættuvísá, sem skilavöldin skulu meta til að ákvarða „áhættugrunns“-stöðina, skal vera eftirfarandi:

- a) eiginfjárgrunnur og hæfar skuldbindingar sem eru geymdar hjá stofnun og eru hærri en lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar: 25%,
- b) vogunarhlutfall: 25%,
- c) hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1: 25%,
- d) heildaráhættugrunnur sem skipt er eftir heildareignum: 25%.

3. Hver áhættuvísir í „stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunarleiða“-stöðinni skal hafa jafnt vægi.

4. Hlutfallslegt vægi hvers vísis sem skilavöldin skulu meta til að ákvarða „viðbótar áhættuvísar sem skilavaldið þarf að ákvarða um“-stöðina skal vera eftirfarandi:

- a) veltuviðskipti og áhættuskuldbinding utan efnahagsreiknings, afleiður, flækjustig og skilabærni: 45%,
- b) aðild að stofnanaverndarkerfi: 45%,
- c) umfang fyrri óvenjulegs fjárstuðnings hins opinbera: 10%.

Skilavaldið skal, við beitingu vísisins sem um getur í b-lið, taka tillit til hlutfallslegs vægis vísisins sem um getur í a-lið.

8. gr.

Beiting áhættuvísanna í sérstökum tilvikum

1. Skilavaldið skal beita vísinum, sem um getur í b-lið 3. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar, á stigi lausafjárstöðu undirhóps þegar lögbært yfirvald hefur veitt stofnun undanþágu í samræmi við 8. og 21. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Veita skal niðurstöðuna, sem vísirinn fær um lausafjárstöðu undirsamstæðu, til hvernar stofnunar sem er hluti af lausafjárstöðu undirsamstæðu að því er varðar

útreikning á áhættuvísi þeirrar stofnunar.

2. Heimilt er að reikna út vísinn sem um getur í a-lið 2. mgr. 6. gr. þessarar reglugerðar á samstæðustigi þegar lögbæra yfirvaldið hefur að fullu veitt undanþágu frá beitingu eiginfjárfkrafa á stofnun á einingarstigi skv. 1. mgr. 7. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og skilavaldið hefur einnig að fullu veitt undanþágu frá beitingu á lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar á einingarstigi fyrir sömu stofnun í samræmi við 12. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Veita skal niðurstöðuna, sem vísirinn fær á samstæðustigi, til hvorrar stofnunar sem er hluti af samstæðunni að því er varðar útreikning á áhættuvísi þeirrar stofnunar.

3. Heimilt er að reikna út viðkomandi vísi á samstæðustigi þegar lögbært yfirvald hefur veitt undanþágu til stofnunar í öðrum aðstæðum en skilgreindar eru í reglugerð (ESB) nr. 575/2013. Veita skal niðurstöðuna, sem vísarnir fá á samstæðustigi, til hvorrar stofnunar sem er hluti af samstæðunni að því er varðar útreikning á áhættuvísunum þeirrar stofnunar.

9. gr.

Beiting áhættuleiðréttingar á árlegt grunnframlag

1. Skilavaldið skal ákvarða viðbótar margfaldara áhættuleiðréttingarinnar fyrir hverja stofnun með því að sameina áhættuvísana sem um getur í 6. gr. í samræmi við formúluna og málsmeðferðarreglurmar sem koma fram í I. viðauka.

2. Skilavaldið skal ákvarða árlegt framlag hvorrar stofnunar, með fyrirvara um 10. gr. fyrir hvert framlagstímabil, með því að margfalda árlegt grunnframlag með viðbótar margfaldara áhættuleiðréttingar í samræmi við formúluna og málsmeðferðarreglurnar sem settar eru fram í I. viðauka.

3. Margfaldarinn fyrir áhættuleiðréttinguna skal vera á milli 0,8 og 1,5.

10. gr.

Árleg framlög lítilla stofnana

1. Stofnanir með heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru jafnar eða lægri en 50 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 1000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.

2. Stofnanir með heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru hærri en 50 000 000 en jafnar eða lægri en 100 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 2000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.

3. Stofnanir með heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru hærri en 100 000 000 en jafnar eða lægri en 150 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 7000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.

4. Stofnanir með heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru hærri en 150 000 000 en jafnar eða lægri en 200 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 15 000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.

5. Stofnanir með heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru hærri en 200 000 000 en jafnar eða lægri en 250 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 26 000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.

6. Stofnanir með heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru hærri en 250 000 000 en jafnar eða lægri en 300 000 000 evrur og með heildareignir sem eru lægri en 1 000 000 000 evrur skulu greiða 50 000 evru eingreiðslu í árlegt framlag fyrir hvert framlagstímabil.

7. Skilavaldið skal, með fyrirvara um 8. mgr. og ef stofnunin veitir fullnægjandi sönnun þess að eingreiðslufjárhæðin, sem um getur í 1.–6. mgr., sé hærri en útreiknað framlag í samræmi við 5. gr., láta lægri fjárhæðina gilda.

8. Skilavaldi er heimilt, þrátt fyrir 1.–6. mgr., að samþykkja rökstudda ákvörðun sem ákvarðar að stofnun sé með óhóflega áhættulýsingu í ljósi smæðar hennar og beita 5., 6., 7., 8. og 9. gr. á þá stofnun. Eftirfarandi viðmiðanir skulu liggja til grundvallar þessari ákvörðun:

a) viðskiptalíkan stofnunar,

b) upplýsingarnar sem þessi stofnun veitir skv. 14. gr.,

c) áhættustöðirnar og -vísarnir sem um getur í 6. gr.,

d) mat lögbæra yfirvaldsins að því er varðar áhættulýsingu þeirrar stofnunar.

9. Ákvæði 1.–8. mgr. gilda ekki um þær stofnanir þar sem heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður eru jafnar eða lægri en 300 000 000 evrur þegar skuldirnar sem um getur í 1. mgr. 5. gr. hafa verið dregnar frá.

10. Ekki skal taka tillit til undanþáganna, sem um getur í 1. mgr. 5. gr., þegar 1.–9. mgr. er beitt á stofnanir með heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru jafnar eða lægri en 300 000 000 evrur áður en skuldirnar sem um getur í 1. mgr. 5. gr. hafa verið dregnar frá.

11. gr.

Árleg framlög stofnana sem falla undir 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB

1. Reikna skal árleg framlög stofnana sem um getur í 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB í samræmi við 9. gr., með fyrirvara um 10. gr., með því að nota 50% af árlegu grunnframlagi þeirra.

2. Skilavaldi er heimilt, fari svo að fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar sé notað að því er varðar stofnun sem um getur í 3. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB í aðildarríki í einhverjum tilgangi sem um getur í 101. gr. tilskipunar 2014/59/ESB, að samþykka rökstudda ákvörðun sem ákvarðar að 5., 6., 7., 8. og 9. gr. gildi um þær stofnanir sem hafa svipaða eða hærri áhættulýsingu en áhættulýsingu stofnunarinnar sem hefur nýtt sér fjármögnunarfyrirkomulag vegna skilameðferðar í einhverjum tilgangi sem um getur í 101. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Skilavaldið skal, við ákvörðun sína um að um líkindi áhættulýsingar sé að ræða, að því er varðar rökstudda ákvörðun þess, taka tillit til allra eftirfarandi þátta:

- viðskiptalíkans þeirrar stofnunar,
- upplýsinganna sem þessi stofnun hefur veitt skv. 14. gr.,
- áhættustöðanna og -vísanna sem um getur í 6. gr.,
- mats lögbæru yfirvaldanna að því er varðar áhættulýsingu þeirrar stofnunar.

12. gr.

Stofnanir sem hafa nýlega verið settar undir eftirlit eða breytta stöðu

1. Ef stofnun hefur nýlega verið sett undir eftirlit, og aðeins hluta af framlagstímabilinu, skal ákvarða framlag að hluta til með því að beita aðferðafræðinni sem sett er fram í 3. þætti á fjárhæð árlegs framlags sem reiknað er út meðan næsta framlagstímabil á eftir gengur yfir með tilvísun til fjölda heilla mánaða framlagstímabilsins þar sem stofnunin er undir eftirliti.

2. Breyting á stöðu stofnunar, þ.m.t. lítillar stofnunar, á framlagstímabilinu skal ekki hafa áhrif á að árlega framlagið verði greitt á því tiltekna ári.

13. gr.

Ferli við söfnun árlegra framlaga

1. Skilavald skal tilkynna hverri stofnun sem um getur í 2. gr. um ákvörðun sína um að ákvarða árlega framlagið sem hver stofnun skal greiða eigi síðar en 1. maí ár hvert.

2. Skilavald skal tilkynna um ákvörðunina eftir einni af eftirfarandi leiðum:

- rafrænt eða með öðrum sambærilegum samskiptaðferðum þar sem gert er kleift að staðfesta móttöku,
- með ábyrgðarpósti, ásamt eyðublaði með staðfestingu á móttöku.

3. Í ákvörðuninni skal tilgreina skilyrðin fyrir því og leiðirnar sem fara skal til að greiða árlega framlagið og deila óafturkræfu greiðsluskuldbindingunum sem um getur í 103. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og hver stofnun getur notað. Skilavald skal einungis samþykka veð af þeirri tegund og samkvæmt skilyrðum sem auðveldi skjóta innlausn, þ.m.t. ef svo fer að skilaákvörðun verði tekin yfir helgi. Veðið ætti að vera hóflega verðmetið til að endurspegla markaðsaðstæður sem hafa versnað umtalsvert.

4. Hlutaðeigandi stofnun skal, fari svo að einungis sé greitt að hluta, ekkert greitt eða að ekki sé farið að kröfunum sem koma fram í ákvörðuninni og með fyrirvara um aðrar úrbætur sem skilavaldið hefur til ráðstöfunar, stofna til dagsekta á útstandandi fjárhæð afborgunarinnar.

Refsivextir á dagsektinni skulu safnast upp daglega á fjárhæðina sem er gjaldfallin og vera þeir vextir sem Seðlabanki Evrópu notar við skammtímalánafyrirgreiðslur sínar, eins og þeir eru birtir í C-deild *Stjórnartíðinda Evrópusambandsins* og eru í gildi á fyrsta almanaksdegi þess mánaðar sem eindagi fellur á, að viðbættum átta prósentustigum, frá þeim degi þegar afborgunin kom á gjalddaga.

5. Safna skal framlagi stofnunar að hluta til saman með árlega framlaginu sem fallið er á gjalddaga fyrir næsta framlagstímabil þegar hún er nýlega komin undir eftirlit fyrir aðeins hluta framlagstímabilsins.

3. ÞÁTTUR

STJÓRNSÝSLURÁÐSTAFANIR OG -VIÐURLÖG

14. gr.

Kvöð stofnana um skýrslugjöf

1. Stofnanir skulu afhenda skilavaldi síðustu samþykktu ársreikninga sem eru tiltækir fyrir 31. desember á árinu á undan framlagstímabilinu ásamt álitum sem löggiltur endurskoðandi eða endurskoðunarfyritæki leggur fram í samræmi við 32. gr. tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB ⁽¹⁵⁾.
2. Stofnanir skulu a.m.k. afhenda skilavaldinu upplýsingarnar sem um getur í II. viðauka á stigi einstakra eininga.
3. Afhenda skal skilavaldinu upplýsingarnar í II. viðauka, sem falla undir kröfur um skýrslugjöf um eftirlit sem mælt er fyrir um í framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 ⁽¹⁶⁾ eða, þegar við á, af hálfu annarrar kröfu um skýrslugjöf um eftirlit sem stofnunin fellur undir samkvæmt landslögum, eins og stofnunin skilar þeim inn í síðustu viðkomandi eftirlitsskýrslu sem lögð er fram fyrir lögbæra yfirvaldið og inniheldur viðmiðunarár ársskýrslunnar sem um getur í 1. mgr.
4. Afhenda skal upplýsingarnar, sem um getur í 1., 2. og 3. mgr., eigi síðar en 31. janúar ár hvert að því er varðar árið sem endaði 31. desember á fyrra ári, eða viðeigandi fjárhagsár sem á við. Afhenda skal upplýsingarnar, ef 31. janúar er ekki viðskiptadagur, á næsta viðskiptadegi á eftir.
5. Afhenda skal, án ótilhlýðilegrar tafar, lögbærum yfirvöldum uppfærslur og leiðréttingar þegar upplýsingar eða gögn, sem eru afhent skilavöldum, lenda í uppfærslum eða leiðréttingum.
6. Stofnanirnar skulu leggja fram upplýsingarnar, sem um getur í II. viðauka, á gagnaeyðublöðunum og með framsetningunni sem skilavaldið tilgreinir.
7. Upplýsingarnar sem veittar eru í samræmi við 2. og 3. mgr. skulu falla undir trúnaðarkvöð og þagnarskyldukröfur sem settar eru fram í 84. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

15. gr.

Skyldur skilavalda og upplýsingaskipti

1. Skilavöld skuli afhenda Evrópska bankaeftirlitsstofnuninni upplýsingarnar sem þau taka við frá öllum stofnunum sem hafa staðfestu á yfirráðasvæði þeirra og varða millibankaskuldir og -innlán sem um getur í I. viðauka á samtölustigi, að því er varðar útreikning á nefnara sem veittur er í áhættustöðinni sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr., eigi síðar en 15. febrúar ár hvert.
2. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal, eigi síðar en 1. mars ár hvert, tilkynna hverju skilavaldi um verðgildi nefnara áhættustöðarinnar sem um getur í c-lið 1. mgr. 7. gr.

16. gr.

Kvaðir um skýrslugjöf um innstæðutryggingakerfi

1. Innstæðutryggingakerfi skulu, eigi síðar en 31. janúar ár hvert, láta skilavöldum í té útreikning á meðalfjárhæð tryggðra innstæða allra lánastofnana þeirra sem aðild eiga á fyrra ári, reiknað út ársfjórðungslega.
2. Veita skal þessar upplýsingar bæði á eininga- og samstæðustigi hlutaðeigandi lánastofnunana í því skyni að gera skilavöldunum kleift að ákvarða árleg viðmiðunarmörk fjármögnunarfyrikomulags vegna skilameðferðar í samræmi við 2. mgr. 4. gr. og til að ákvarða árleg grunnframlög hvorrar stofnunar í samræmi við 5. gr.

⁽¹⁵⁾ Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2013/34/ESB frá 26. júní 2013 um árleg reikningsskil, samstæðureikningsskil og tilheyrandi skýrslur tiltekinna tegunda fyrirtækja, um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2006/43/EB og niðurfellingu tilskipana ráðsins 78/660/EBE og 83/349/EBE (Stjtið. ESB L 182, 29.6.2013, bls. 19).

⁽¹⁶⁾ Framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014 frá 16. apríl 2014 um tæknilega framkvæmdarstaðla að því er varðar skýrslugjöf um eftirlit með stofnunum samkvæmt reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 575/2013 (Stjtið ESB L 191, 28.6.2014, bls. 1).

17. gr.

Fullnusta

1. Skilavald skal, þegar stofnanir leggja ekki fram allar upplýsingarnar, sem um getur í 14. gr., innan tímarammans sem gert er ráð fyrir í þeirri grein, nota mót eða eigin ályktanir til að reikna út árlegt framlag hlutaðeigandi stofnunar.
2. Skilavaldi er heimilt, þegar upplýsingarnar eru ekki veittar fyrir 31. janúar ár hvert, úthluta hlutaðeigandi stofnun hæsta margfaldara áhættuleiðréttingar sem um getur í 9. gr.
3. Skilavaldið skal, þegar upplýsingarnar sem lagðar eru fyrir skilavaldið falla undir endurgerðir eða endurskoðanir, leiðréttá árlega framlagið í samræmi við uppfærðu upplýsingarnar eftir útreikning á árlegu framlagi þeirrar stofnunar fyrir eftirfarandi framlagstímabili.
4. Gera skal upp mismun á árlegu framlagi, sem er reiknað út og greitt á grunni upplýsinga sem falla undir endurgerðir eða endurskoðun, og árlegu framlagi, sem ætti að hafa verið greitt í kjölfar leiðréttingar árlega framlagsins, innan fjárhæðar árlega framlagsins sem kemur til greiðslu á næsta framlagstímabili. Gera skal leiðréttinguna með því að lækka eða hækka framlög á eftirfarandi framlagstímabili.

18. gr.

Stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir

Skilavöldum er heimilt að leggja stjórnsýsluviðurlög og aðrar stjórnsýsluráðstafanir sem um getur í 110. gr. tilskipunar 2014/59/ESB á einstaklinga eða einingar sem bera ábyrgð á brotum á þessari reglugerð.

4. ÞÁTTUR

SAMSTARFSSAMNINGAR

19. gr.

Samstarfssamningar

1. Lögbær yfirvöld skulu, til að tryggja að framlögin séu greidd í raun, aðstoða skilavöldin við að leysa af hendi verkefni samkvæmt þessari reglugerð ef síðarnefndi aðilinn óskar þess.
2. Lögbær yfirvöld skulu, samkvæmt beiðni, veita lögbæru yfirvöldum samskiptaupplýsingar stofnananna sem skal tilkynna um ákvörðunina, sem um getur í 1. mgr. 13. gr., eigi síðar en 1. apríl ár hvert eða á næsta viðskiptadegi ef 1. apríl er ekki viðskiptadagur. Slíkar samskiptaupplýsingar vísa til heitis lögaðila, heitis einstaklings sem er í forsvari fyrir lögaðila, heimilisfangs, tölvupóstfangs, símanúmers, bréfasímanúmers eða annarra upplýsinga sem gera það kleift að auðkenna stofnun.
3. Lögbær yfirvöld skulu veita skilavöldum allar upplýsingar sem gera skilavöldunum kleift að reikna út árlegu framlögin, einkum allar upplýsingar sem varða viðbótar áhættuleiðréttingu og viðkomandi undanþágur sem lögbæru yfirvöldin hafa veitt stofnunum samkvæmt tilskipun 2013/36/ESB og reglugerð (ESB) nr. 575/2013.

5. ÞÁTTUR

LOKAÁKVÆÐI

20. gr.

Umbreytingarákvæði

1. Þegar upplýsingarnar sem sérstakur vísir krefst, eins og um getur í II. viðauka, eru ekki innifaldar í gildandi kröfu um skýrslugjöf um eftirlit sem um getur í 14. gr. fyrir viðmiðunarárið, skal ekki beita þeim áhættuvísi fyrr en krafan um skýrslugjöf um eftirlit kemur til framkvæmda. Vægi annarra tiltækra áhættuvísa skal taka hlutfallslegum breytingum á vægi eins og kveðið er á um í 7. gr. svo að summa vægis þeirra sé 1. Viðkomandi lánastofnanir skulu, árið 2015 ef engar af upplýsingunum sem krafist er í 16. gr. eru tiltækar í innstæðutryggingakerfinu fyrir 31. janúar, að því er varðar útreikning árlega viðmiðunarmarksins, sem um getur í 2. mgr. 4. gr., eða árlegs grunnframlags hvarrar stofnunar sem um getur í 5. gr., eftir tilkynningu frá innstæðutryggingakerfinu, láta skilavöldunum í té þær upplýsingar fyrir þá dagsetningu. Skilavöldin skulu, þrátt fyrir 1. mgr. 13. gr. að því er varðar framlög sem greiða á árið 2015, tilkynna hverri stofnun um ákvörðun sína sem ákvarðar árlegt framlag sem þær eiga að greiða eigi síðar en 30. nóvember 2015.
2. Greiða skal fjárhæðina sem fellur á gjalddaga samkvæmt ákvörðuninni sem um getur í 3. mgr. 13. gr. eigi síðar en 31. desember 2015, þrátt fyrir 4. mgr. 13. gr. og að því er varðar framlögin sem verða greidd árið 2015.
3. Veita skal upplýsingarnar sem um getur í þeirri málsgrein eigi síðar en 1. september 2015, þrátt fyrir 4. mgr. 14. gr. og að því er varðar upplýsingarnar sem láta skal skilavaldinu í té árið 2015.

4. Innstæðutryggingakerfin skulu, eigi síðar en 1. september 2015, láta skilavaldinu í té upplýsingarnar um fjárhæð tryggðra innstæða frá og með 31. júlí 2015, þrátt fyrir 1. mgr. 16. gr.

5. Aðildarríkjum er heimilt að leyfa stofnunum, með heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru hærrí en 300 000 000 evrur og með heildareignir sem eru jafnar eða minni en 300 000 000 evrur, að greiða 50 000 evra eingreiðslu fyrir fyrstu 300 000 000 evrur af heildarskuldum, neikvæðu eigin fé eða tryggðum innstæðum til loka upphaflega tímabilsins sem um getur í 1. mgr. 69. gr. reglugerðar (ESB) nr. 806/2014. Stofnanir þessar skulu leggja af mörkum í samræmi við 4.–9. gr. þessarar reglugerðar fyrir heildarskuldir, neikvætt eigið fé og tryggðar innstæður sem eru hærrí en 300 000 000 evrur.

21. gr.

Gildistaka

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2015.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. október 2014.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

José Manuel BARROSO

forseti.

I. VIÐAUKI

TILHÖGUN VIÐ ÚTREIKNING Á ÁRLEGUM FRAMLÖGUM STOFNANA

SKREF 1

Útreikningur á ónunum vísium

Skilavaldið skal reikna út eftirfarandi vísa með því að beita eftirfarandi ráðstöfunum:

stoð	vísir	ráðstöfunum
áhættugrunni	Eiginfjárgrunnur og hæfar skuldbindingar sem eru geymdar hjá stofnun og eru hærri en lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar	Þegar, að því er varðar þennan vísi: Eiginfjárgrunnur merkir summuna af eiginfjárbáttum 1 og 2 í samræmi við skilgreininguna í 118. lið 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Hæfar skuldbindingar eru summa skuldbindinganna sem um getur í 71. lið 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Heildarskuldbindingar eru skilgreindar í 11. mgr. 3. gr. þessarar reglugerðar. Telja skal afleiðuskuldir með í heildarskuldbindingum á grundvelli þess að tekið er að fullu tillit til jöfnunarréttinda mótaðilans. „Lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar“: lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar eins og hún er skilgreind í 1. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.
Áhættugrunnur	Vogunarlutfall	Vogunarlutfall eins og það er skilgreint í 429. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og greint frá í samræmi við X. viðauka framkvæmdarreglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014.
Áhættugrunnur	Hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1	Hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 eins og það er skilgreint í 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og greint frá í samræmi við X. viðauka framkvæmdarreglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014.
Áhættugrunnur	Heildaráhættugrunnur/ Heildareignir	þar sem: „Heildaráhættugrunnur“: heildaráhættugrunnur eins og hann er skilgreindur í 3. mgr. 92. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013. Heildareignir eru skilgreindar í 12. mgr. 3. gr. þessarar reglugerðar.
Stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunar	Hlutfall stöðugrar fjármögnunar	Hlutfall stöðugrar fjármögnunar eins og greint er frá í samræmi við 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013.
Stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunar	Lausafjárþekjuhlutfall	Lausafjárþekjuhlutfall eins og frá því er greint í samræmi við 415. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og við framselda reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2015/61.
Mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins	Hlutfall millibankalána og -innlána í Evrópusambandinu	þar sem: Millibankalán eru skilgreind sem summan af bókfærðu verði lána og fyrirframgreiðslna til lánastofnana og annarra fjármálafyrirtækja eins og ákvarðað

stoð	vísir	ráðstöfunum
		er að því er varðar snið nr. 4.1, 4.2, 4.3 og 4.4 í III. viðauka við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014.
		Millibankainnlán eru skilgreind sem bókfært verð innlána lánastofnana og annarra fjármálafyrirtækja eins og ákvarðað er að því er varðar snið nr. 8.1 í III. viðauka við framkvæmdarreglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 680/2014. Heildar millibankalán og -innlán í Evrópusambandinu eru summa samtölu millibankalána og -innlána sem stofnanir í hverju aðildarríki búa yfir eins og þau eru reiknuð út í samræmi við 15. gr.

SKREF 2

Strjálun vísanna

- Í meðfylgjandi tákun vísar n til stofnana, i vísar til vísa innan stoða og j vísar til stoða.
- Skilavaldið skal reikna út fjölda millibila, k_{ij} , fyrir hvern óunninn vísi sem hlýst af skrefi 1, x_{ij} , nema fyrir vísinn „umfang fyrri óreglulegs fjárstuðnings hins opinbera“, sem næstu heilu tölu við:

$$1 + \log_2(N) + \log_2\left(1 + \frac{|g_{ij}|}{\sigma_g}\right),$$

þar sem:

N er fjöldi stofnana sem leggja af mörkum til fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar sem vísirinn er reiknaður út fyrir,

$$g_{ij} = \frac{\frac{1}{N} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^3}{\left[\frac{1}{N-1} \sum_{n=1}^N (x_{ij,n} - \bar{x})^2\right]^{3/2}},$$

$$\bar{x} = \frac{\sum_{n=1}^N x_{ij,n}}{N};$$

$$\sigma_g = \sqrt{\frac{6(N-2)}{(N+1)(N+3)}}.$$

- Skilavaldið skal úthluta fyrir hvern vísi, nema fyrir vísinn „umfang fyrri óreglulegs fjárstuðnings hins opinbera“, sama fjölda stofnana á hvert millibil og byrja á að úthluta stofnunum með lægstu gildi óunnins vísis í fyrsta millibilið. Fari svo að ekki sé hægt að skipta fjölda stofnana nákvæmlega niður á fjölda millibila er hverju fyrsta r millibili, sem hefst frá millibilinu er býr yfir stofnunum með lægsta gildi óunninna vísa, þar sem r er leifar af skiptingu fjölda stofnana, N , með fjölda millibila, k_{ij} , úthlutað viðbótarstofnun.
- Skilavaldið skal úthluta hverri stofnun, sem er aðili að ákveðnu millibili, gildið fyrir viðkomandi millibil, talið frá vinstri til hægri, til að gildi strjáláða vísisins sé skilgreint sem $I_{ij,n} = 1, \dots, k_{ij}$ fyrir hvern vísi, nema fyrir vísinn „umfang fyrri óreglulegs fjárstuðnings hins opinbera“.
- Skref þetta gildir aðeins um vísa sem skráðir eru undir a- og b-lið 5. mgr. 6. gr. ef skilavaldið ákvarðar að þeir séu samfelldar breytur.

SKREF 3

Breyting vísanna

Skilavaldið skal breyta hverjum vísi sem leiðir af skrefi 2, I_{ij} , hæri en bilið 1–1000 með því að beita eftirfarandi formúlu:

$$RI_{ij,n} = (1\ 000 - 1) * \frac{I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}}{\max_n I_{ij,n} - \min_n I_{ij,n}} + 1$$

Þegar rök lágmarks- og hámarkshlutverks skal vera gildi allra stofnana sem leggja af mörkum til þess fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar sem vísirinn er reiknaður út fyrir.

SKREF 4

Skrásetning úthlutaðs merkis

1. Skilavaldið skal beita eftirfarandi merkjum á vísana:

Stoð	Vísir	Tákn
Áhættugrunnur	Eiginfjárgrunnur og hæfar skuldbindingar sem eru geymdar hjá stofnun og eru hæri en lágmarkskrafan um eiginfjárgrunn og tryggingarhæfar skuldbindingar	–
Áhættugrunnur	Vogunarlutfall	–
Áhættugrunnur	Hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1	–
Áhættugrunnur	Heildaráhættugrunnur/Heildareignir	+
Stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunar	Hlutfall stöðugrar fjármögnunar	–
Stöðugleiki og fjölbreytni fjármögnunar	Lausafjárþekjuhlutfall	–
Mikilvægi stofnunar vegna stöðugleika fjármálakerfisins eða hagkerfisins	Hlutfall millibankalána og -innlána í Evrópusambandinu	+
Viðbótar áhættuvísar sem skilavaldið þarf að ákvarða um	Aðild að stofnanaverndarkerfi	–
Viðbótar áhættuvísar sem skilavaldið þarf að ákvarða um	Umfang fyrri óreglulegs fjárstuðnings hins opinbera	+

Hæri gildi samsvara meiri áhættu sem tengist stofnun fyrir vísa með jákvæð formerki. Hæri gildi samsvara minni áhættu sem tengist stofnun fyrir vísa með neikvæð formerki.

Skilavaldið skal ákvarða veltuviðskipti vísanna, áhættuskuldbindingar utan efnahagsreiknings, afleiður, flækjustig og leysanleika og tilgreina formerki þetta til samræmis.

2. Skilavaldið skal beita eftirfarandi umbreytingu á hvern breytan vísu sem hlýst af skrefi 3, $RI_{ij,n}$, til að innihalda formerki hans:

$$TRI_{ij,n} = \begin{cases} RI_{ij,n} & \text{if } sign = '-' \\ 1001 - RI_{ij,n} & \text{if } sign = '+' \end{cases}$$

SKREF 5

Útreikningur á samsettum vísu

1. Skilavaldið skal leggja saman vísana i innan hversrar j -stoðar fyrir milligöngu vegins meðalgildis með því að beita eftirfarandi formúlu:

$$PI_{j,n} = \sum_{ij=1}^{N_j} w_{ij} * TRI_{ij,n} = w_{1j} * TRI_{1j,n} + \dots + w_{N_j} * TRI_{N_j,n}$$

þar sem:

w_{ij} er vægi vísis i í j -stoð eins og skilgreint er í 7. gr.

N_j er fjöldi vísu innan j -stoðar.

2. Skilavaldið skal, til að reikna samsetningu vísis, leggja saman j -stoðirnar fyrir milligöngu vegins meðaltals með því að beita eftirfarandi formúlu:

$$CI_n = \prod_j PI_{j,n}^{W_j} = PI_{1,n}^{W_1} * \dots * PI_{J,n}^{W_J}$$

þar sem:

W_j er vægi j -stoðar eins og skilgreint er í 7. gr.

J er fjöldi stoða.

3. Skilavaldið skal beita eftirfarandi umbreytingu til að hægt verði að skilgreina lokasamsetningu vísisins með því að taka hærri gildi fyrir stofnanir með hærri áhættulýsingu:

$$FCI_n = 1000 - CI_n$$

SKREF 6

Útreikningur árlegra framlaga

1. Skilavaldið skal breyta lokasamsetningu hvers vísis sem leiðir af skrefi 5, FCI_n , hærri en bilið sem skilgreint er í 9. gr. með því að beita eftirfarandi formúlu:

$$\bar{R}_n = (1,5 - 0,8) * \frac{FCI_n - \min_n FCI_n}{\max_n FCI_n - \min_n FCI_n} + 0,8$$

Þegar rök lágmarks- og hámarkshlutverks skal vera gildi allra stofnana sem leggja af mörkum til þess fjármögnunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar sem lokasamsetning vísisins er reiknuð út fyrir.

2. Skilavaldið skal reikna árlegt framlag hvers stofnunar n , nema að því er varðar stofnanir sem falla undir 10. gr. og nema fyrir eingreiðsluhluta framlaga stofnana sem aðildarríki beita á 5. mgr. 20. gr.:

$$c_n = Target * \frac{\frac{B_n}{\sum_{p=1}^N B_p} \cdot \tilde{R}_n}{\sum_{p=1}^N \left(\frac{B_p}{\sum_{q=1}^N B_q} \cdot \tilde{R}_p \right)}$$

þar sem:

p, q gefur upp stofnanir,

Viðmið er árlega viðmiðunarmarkið eins og skilavaldið ákvarðar það í samræmi við 2. mgr. 4. gr., að frádreginni summu framlaga sem reiknaðar eru úr í samræmi við 10. gr. og að frádreginni summu eingreiðslna sem heimilt er að greiða skv. 5. mgr. 20. gr.,

B_n er fjárhæð skulda (að undanskildum eiginfjárgrunni) að frádregnum tryggðum innstæðum n , eins og leiðrétt er í samræmi við 5. gr. og með fyrirvara um um beitingu 5. mgr. 20. gr.

II. VIÐAUKI

GÖGN SEM LEGGJA ÞARF FYRIR SKILAVÖLDIN

- Heildareignir, eins og þær eru skilgreindar í 12. mgr. 3. gr.
 - Heildarskuldbindingar, eins og þær eru skilgreindar í 11. mgr. 3. gr.
 - Skuldir sem falla undir a-, b-, c-, d-, e- og f-lið 1. mgr. 5. gr.
 - Skuldir sem koma til vegna afleiðusamninga
 - Skuldir sem koma til vegna afleiðusamninga sem eru verðmetnir í samræmi við 3. mgr. 5. gr.
 - Tryggðar innstæður
 - Heildaráhættugrunnur
 - Eiginfjárgrunnur
 - Hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1
 - Hæfar skuldbindingar
 - Vogunarhlutfall
 - Lausafjárþekjuhlutfall
 - Hlutfall stöðugrar fjármögnunar
 - Millibankalán
 - Millibankainnlán
-